

Мария Илиева

Ще бъда плаха пролет

Очите ти са уморени...
Като птици,
премръзнали във снежното поле.
Много зими,
навярно приютил си в теб.
Ще те сгрея с огън.
В шепите донесла съм ти жар.
Моля те – вземи ги,
въглени изгарят ме без жал.
Ще бъда плаха пролет.
Ти, като цветче във сняг,
в моите ласки ще разцъфнеш.
С чист и нежен аромат.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10087>]